

lang sigt at skabe et tyrkisk medlemskab, nu må I stille jer tilfredse med noget andet. Det ville for alvor skabe en katastrofal situation, for så ville udviklingen gå i stå i Tyrkiet, og det ville på lang sigt formentlig være ødelæggende for det europæiske samfunds sikkerhed og stabilitet, hvis vi risikerede et Tyrkiet, der vendte sig til mere fundamentalistiske kræfter og ikke længe-re orienterede sig i demokratisk retning.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Er det ikke meget vidtgående, at vi for at holde styr på alle lande i verden nærmest skal til at love, at de før eller siden kan blive medlem af EU, og skulle det så være den gyldne åbning for alle lande, der kunne gøre, at de fortsat kunne være skrøbeligt demokratiske? Jeg kan ikke rigtig se, at man i den yderste konsekvens kan bruge den tankegang til noget.

Jeg synes ikke, hr. Lars Barfoed svarede på det spørgsmål, som jeg stillede, og det var: Når nu man mener fra De Konservatives side, at der går så lang tid, inden Tyrkiet kan blive medlem af EU, skulle man så ikke give tyrkerne et bud på, hvor lang tid der kan gå – med De Konservatives holdning in mente – og så sige: Det er ikke aktuelt med det, der ligger på bordet nu, at man kan få mulighed for at få en vurderingsdato eller en startdato i år. Det er jo ikke særlig vidtgående, vil jeg gerne sige til hr. Lars Barfoed.

Jeg må så også stadig væk efterlyse nogle Socialdemokrater med mandshjerte, der vil gå op på talerstolen, og som ikke er enige i den linje, partiet har, for jeg ved da fra debatten, at der er en alternativ linje hos Socialdemokraterne, der siger, at vi ikke skal give nogen vurderings- eller startdato for Tyrkiet i år, og at det ikke er aktuelt at diskutere det overhovedet. Kunne man ikke komme frem med sine holdninger og støtte det her forslag, for det er faktisk ganske sund fornuft, uanset om man mener, Tyrkiet skal være medlem af EU på lang sigt eller ej.

Den fg. formand (Birthe Skaarup):

Så går vi tilbage til ordførerrunden, og det er hr. Søren Søndergaard.

Søren Søndergaard (EL):

Jeg troede egentlig, at det her forslag handlede om Tyrkiet, men nu forstår jeg, at det handler om et eller andet internt socialdemokratisk fridder, som hr. Skaarup gerne vil være en del af. Det er der jo en oplagt mulighed for: Man kan jo

skifte parti; jeg er sikker på, at man så kan blande sig alt det, man vil, i det.

Vedrørende selve forslaget kan jeg ikke rigtig sige mig fri for en ubehagelig mistanke. Lige præcis i disse dage diskuteres det, om kurderleren Leyla Zana skal frigives. Vi ved jo, at kurdernes sag aldrig har været en sag, der har ligget Dansk Folkeparti særlig meget på sinde; man har aldrig hørt højlydte protester fra Dansk Folkeparti, når kurderne blev tortureret i de tyrkiske fængsler. Men det bliver altså afgjort lige nu, og der ligger også en afgørelse af, om generalernes indflydelse skal stækkes, og lige præcis på det tidspunkt mener Dansk Folkeparti, at det er meget vigtigt, at vi her fra det danske Folketing sender et signal til tyrkerne om, at de aftaler, vi har indgået med dem, gider vi ikke engang overholde. For det er jo det signal, man vil sende. Vi har indgået en aftale med Tyrkiet, der går ud på, at til november får de en eller anden form for svar fra EU på, hvad man mener om deres medlemskab.

Kl. 16.45

Vi kan alle sammen have vores vurderinger, alle kender de krav, Enhedslisten har stillet, og alle, der kender dem, ved, at det nok er meget tvivlsomt, om Tyrkiet kan nå at opfylde dem alle sammen, men vi vil under ingen omstændigheder være med til at sende et signal til tyrkerne netop i denne her situation, hvor Leyla Zanas frigivelse står på dagsordenen, og hvor mindskelse af hærens indflydelse står på dagsordenen, om, at de aftaler, vi selv har indgået med dem, vil vi ikke engang respektere.

Det ligner altså en tanke at stå for det synspunkt.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Hr. Søren Søndergaard tager helt fejl. Der ligger ikke nogen vurderinger eller overvejelser omkring nogen konkrete menneskerettighedssager eller lignende i Tyrkiet lige nu bag det her forslag.

Det, der ligger bag det, og det tror jeg også hr. Søren Søndergaard erkender, er jo den meget intense debat, som ikke bare foregår i Danmark ude ved middagsbordene ude blandt borgerne, men også foregår andre steder rundt omkring i de europæiske lande, hvor partier, der ligger relativt tæt på hr. Søren Søndergaard, tilsvarende i andre lande sætter spørgsmålstegn ved, om det er rimeligt, at Tyrkiet skal have en start- eller vurderingsdato allerede i år.